

การใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
Use of Participative Learning enhance English Reading Abilities of
Second Year Students, Lampang Rajabhat University, Muang District,
Lampang Province

สมบัติ คำมูลแก้ว¹

Sombat Kommoonkaew¹

Received: July 2,2024 Revised: November 28,2024 Accepted: November 29,2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเปรียบเทียบและศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การอ่านเพื่อคิดวิเคราะห์ สำหรับครูภาษาอังกฤษ (1091306) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 23 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนจำนวน 6 แผนการสอนที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน รวมถึงแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยมีค่า IOC เฉลี่ยรวมที่ 0.88 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับดีมาก ซึ่งบ่งชี้ว่าการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะเหล่านี้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การเรียนแบบมีส่วนร่วมยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยผู้เรียนมีความเห็นอกเห็นใจกัน ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และสามารถปรับใช้องค์ความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาทักษะและการดำรงชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม, ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

¹²³ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹²³ Faculty of Education, Lampang Rajabhat University

¹ Corresponding author Email: kommoonkaew@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to compare and examine the English reading ability of second-year students before and after learning through Participative Learning. The target group consisted of 23 second-year students enrolled in Critical Reading for Teachers of English (1091306) at Lampang Rajabhat University, Maung District, Lampang Province, during the first semester of the academic year 2021. The study utilized 6 lesson plans designed with Participative Learning as the experimental tool. The data collection instrument was a reading ability test, which was validated for content validity using the Index of Item-Objective Congruence (IOC) by three experts, with an average IOC score of 0.88. Data analysis was performed using mean, percentage, and standard deviation.

The results showed that the students' English reading ability significantly improved, progressing from a moderate level to a very good level after the intervention. The study found that Participative Learning not only enhanced students' reading abilities but also contributed to their overall learning skills and self-development. It promoted critical thinking, deeper engagement with the content, and more effective collaboration among peers. Furthermore, Participative Learning facilitated the application of knowledge in real-life contexts, thus preparing students for lifelong learning. This approach also fostered empathy, mutual support, and a better understanding of individual roles and responsibilities, which are essential for personal growth and adaptability in both academic and social settings.

In conclusion, Participative Learning proved to be an effective approach in improving English reading skills and fostering essential life skills, allowing students to apply what they learned both inside and outside the classroom. The findings suggest that this teaching method can contribute significantly to students' academic performance and personal settings.

Keywords: Participative Learning, English reading ability

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในหลาย ๆ ประเทศถูกใช้เป็นภาษาราชการ เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนสามารถพัฒนาไปสู่ความก้าวหน้าในทุก ๆ มิติของการพัฒนาประเทศ ในการพัฒนาประเทศ คนในชาติมีความจำเป็นต้องระลึกรู้เสมอว่าเราไม่ได้มีอยู่แค่ชนชาติเดียวในโลก ในโลกนี้นั้นประกอบไปด้วยหลายชนชาติ หลายภาษา หรือหลากหลายศาสนา แต่สิ่งหนึ่งที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอยู่ร่วมกันก็คือ ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสาร แสดงถึงความต้องการและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง สิ่งทีุ่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือตัวของภาษากลางที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารให้สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของกันนั้น ๆ สังคมหรือประเทศนั้น เพื่อให้ได้รับการตอบสนองกลับจากอีกคน หรือชุมชน หรือประเทศที่มีที่ตั้งออกไปคนละซีกโลก ภาษาอังกฤษจึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารในระดับนานาชาติ จากแนวคิดเรื่องความสำคัญ

ของภาษาอังกฤษจึงเป็นที่มาของการพยายามศึกษาแนวคิด ทฤษฎีในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายอันสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งมีการใช้กรอบของ CEFR เข้ามาวัดความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่เรียนทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ หรือจะไปเป็นครูภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคตนั้น จำเป็นต้องสอบผ่านระดับความสามารถตามกรอบ CEFR ที่ได้กำหนดไว้ ถือว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายที่ผู้สอน จำเป็นต้องหากระบวนการ หรือการจัดการเรียนการสอนที่ทรงประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิด คุณลักษณะหรือผลลัพธ์ที่สามารถสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

การจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งพัฒนาคุณภาพทักษะการอ่าน โดย Derchant (1982) แบ่งระดับความเข้าใจการอ่านจากระดับพื้นฐานจนถึงการบูรณาการเนื้อหา ส่วน Williams (1986) ระบุว่า การอ่านคือกระบวนการที่ผู้อ่านทำความเข้าใจกับข้อความที่พบเห็น ซึ่งในปัจจุบัน พบว่ายังมีสภาพการณ์ที่ผู้สอนยังขาดการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผลลัพธ์ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ทั้งยังขาดลักษณะของการบูรณาการถึงสภาพการณ์ที่แท้จริงของยุคสมัยปัจจุบัน อีกทั้งผู้เรียนเกิดความ เบื่อหน่ายในการอ่านภาษาอังกฤษ และไม่มีแรงจูงใจในการอ่าน ครูผู้สอนจึงต้องพัฒนาบทบาทของ ตนเองในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้เกิดความน่าสนใจ และสามารถผนวกเข้ากับ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน สื่อการเรียนการสอนอ่านที่มีอยู่อย่างมากมายในปัจจุบัน สอดคล้องกับ ฉัตรปวีณ อัมภา (2555) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษในชั้น ประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้นวัตกรรมและสื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนการ อ่าน โดยมีการใช้แบบฝึกพัฒนาการอ่านเป็นจำนวนมาก แม้จะมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึก ทักษะเพื่อใช้ในการอ่านอย่างหลากหลาย แต่ก็ยังขาดการใช้นวัตกรรมที่สามารถพัฒนาศักยภาพการอ่าน ได้อย่างมีความหลากหลาย ในปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งการศึกษาค้นคว้าชั้นดีที่ผู้เรียนสามารถ ศึกษาความรู้เพิ่มเติมได้ โดยมีข้อมูลต่าง ๆ มากมายจากทั่วโลก ดังนั้น ในยุคที่ข้อมูลการอ่านมีอยู่อย่าง แพร่หลาย ผู้เรียนสามารถเสาะแสวงหาเรื่องราวในการอ่านได้อย่างอิสระ แต่ท่ามกลางแหล่งการเรียนรู้ที่มี อยู่อย่างมากมาย ผู้เรียนยังขาดความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น เนื่องจาก ความสามารถในการอ่านยังอยู่ในระดับต่ำ ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะ เข้าถึงองค์ความรู้เหล่านี้ โดยการพัฒนาความสามารถการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น พรพิมล ประสงค์พร (2557) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษ พบว่า การใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ประสิทธิภาพการสอนของ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีระดับการจัดการเรียนรู้ที่เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้นหลังจากการใช้นวัตกรรม การ จัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษยังเชื่อมโยงกับการสนับสนุนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับกิจกรรมการ เรียนรู้ทางภาษา กิจกรรมการพัฒนาการอ่านสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การส่งเสริมการอ่านที่ หลากหลายการสอนเรื่องที่อ่านโดยตรง การสอนการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กระบวนการที่หลากหลาย และ การเน้นการเรียนรู้จดจำคำศัพท์ (Syrja, 2011)

การเรียนแบบมีส่วนร่วมเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ที่ผู้เรียนมี อยู่แล้วในการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจากการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำความรู้ใหม่ที่ได้รับไปสร้างสรรค์ งานที่เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้โดยตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง และคุณค่าของงาน รวมถึงมีความกระตือรือร้นในการทำงาน เป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางใน

การเรียนรู้ โดยผู้สอนมีบทบาทในการแนะนำ จะเกิดปัญหาที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดประสบการณ์ในการแก้ปัญหา นั้น ๆ โดยตรง (Direct Experiences) ส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถสร้างความทรงจำในการเรียนรู้ได้ยาวนานกว่าการท่องจำ เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2548) ได้ให้นิยามของการเรียนแบบมีส่วนร่วมว่าเป็นการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้จากชีวิตประจำวัน เนื่องจากต้องอยู่ในสังคม ต้องทำงานเป็นกลุ่ม คอยร่วมมืออาศัยซึ่งกันและกันในการสร้างพลังทางความคิดเพื่อฝ่าปัญหาและอุปสรรคออกไป โดยหลัก ๆ ของการเรียนแบบมีส่วนร่วมเน้นการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี โดยต้องอาศัยหลักการของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รับผิดชอบร่วมกัน เป็นเรื่องของการบ่มเพาะทักษะทางสังคม (Social Skill) ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำหรับความสำเร็จอื่น ๆ ที่ตามมาในอนาคตสำหรับผู้เรียน แนวคิดนี้สอดคล้องกับ บรรชร กล้าหาญ และรุ่งทิพย์ กล้าหาญ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม นั้น คือการเรียนการสอนทักษะชีวิต ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการสอนที่ใช้หลักกระบวนการสร้างความรู้จะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง เชื่อมต่อกันมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ส่งผลให้เกิดการขยายเครือข่ายของความรู้ออกไปเพิ่มมากยิ่งขึ้น แนวคิดนี้สอดคล้องกับ สมใจ ปราบพล (2544) ได้แสดงทัศนะหรือแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบมีส่วนร่วมว่าเป็นการอาศัยแนวคิดการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผลที่ได้จากการเรียนแบบในรูปแบบนี้คือ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์และการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จากการที่ผู้เรียนได้เข้าไปสู่การแก้ปัญหา จนเกิดการเรียนรู้ในที่สุด จึงถือว่าเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing)

การจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ผ่านมาพบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญ คือผู้เรียนมีระดับผลคะแนนเฉลี่ยของชั้นเรียนในวิชาการอ่านเพื่อการวิเคราะห์สำหรับครูภาษาอังกฤษ (1091306) ได้ผลไม่ค่อยเป็นที่น่าพอใจ คะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมมีผลคะแนนความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 56.42 ซึ่งจากผลการจัดการเรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนใช้เวลาในการศึกษาเรื่องการอ่านเพียงแต่ในชั้นเรียน โดยเฉพาะเวลาให้อ่านผู้เรียนมักจะชอบในการอ่านเดี่ยว หลังจากทีอ่านเดี่ยวแล้ว ผู้สอนได้ซักถามประเด็นสำคัญ ๆ ที่ได้จากการอ่าน ผลปรากฏว่าคำตอบต่าง ๆ นั้นยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้สอนมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้รับหลังจากการอ่าน อีกทั้งผู้เรียนยังขาดการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่งผลทำให้การเรียนรู้ในบางประเด็นยังไม่ได้ประสิทธิภาพเพียงพอ อีกทั้งจากการสังเกตจากการจัดการเรียนการสอนในหลายปีที่ผ่านมา ความกระตือรือร้นของนักศึกษาในการมุ่งเน้นผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ลดลง เนื่องจากมีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าเช่น สื่อออนไลน์ เกมส์ และสังคมออนไลน์เข้ามามีบทบาทในชีวิตเพิ่มขึ้น ทำให้ขาดความสนใจในเนื้อหาที่ตนเองจำเป็นต้องรู้และเข้าใจ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนทุก ๆ กิจกรรม เพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยคาดหวังว่าการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมจะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและส่งเสริมทักษะการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น ผ่านประสบการณ์ตรงจากการลองผิดลองถูก ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงของเนื้อหาและเข้าใจแนวทางในการอ่านและการแก้ปัญหา กระบวนการมีส่วนร่วมในกลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองตามนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นผู้ใฝ่รู้และศึกษาด้วยตนเอง ส่งผลให้การเรียนการสอนแบบนี้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วม
2. เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มพูนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. การใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมจะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระดับความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group-Pretest Posttest Design) โดยทำกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วม

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 23 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการคิดแก้ปัญหาเสาะแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักเหตุ-ผล (Learning by Doing) นำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรง (Direct Experiences) เป็นการสร้างความรู้โดยผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้เอง โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและการทำงานเป็นกลุ่มเป็นการดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาจากการอ่าน ฟัง พูด และเขียน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและดูกระบวนการให้เป็นไปตามที่กำหนด (Facilitators)

ขั้นตอนการสอนการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วม

1.1 Presentation (ขั้นนำเสนอ)

ขั้นตอนแรกของกระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วมเริ่มต้นด้วยการนำเสนอเนื้อหา ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม โดยเนื้อหาดังกล่าวควรเป็นเนื้อหาที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการของผู้เรียน การเลือกเนื้อหาต้องผ่านการวิเคราะห์อย่างรอบคอบ เพื่อให้มั่นใจว่าเนื้อหานั้นสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดและค้นหาแนวทางใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาได้ ผู้สอนจะอธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายและเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ โดยในขั้นนี้ ผู้เรียนจะเริ่มรับข้อมูลเบื้องต้นและทำความเข้าใจภาพรวมของสิ่งที่ต้องเรียนรู้

1.2 Practice (ขั้นการฝึก)

หลังจากการนำเสนอเนื้อหา ผู้เรียนจะเข้าสู่ขั้นตอนการฝึกฝน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการเปลี่ยนความรู้ที่ได้รับให้เป็นทักษะ การฝึกฝนนี้จะเน้นการพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ และค้นหาแนวทางใหม่ ๆ ในการตอบคำถามหรือแก้ปัญหา ผู้เรียนจะถูกแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนแบบมีส่วนร่วม แต่ละกลุ่มจะใช้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความถนัดของตนเอง และพัฒนาวิธีการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ร่วมกันภายในกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนต้องมีบทบาทและส่วนร่วมในการ

อภิปรายแนวคิด ทั้งนี้ การนำเสนอความคิดเห็นและข้อค้นพบต่อกลุ่มอื่น ๆ ในชั้นเรียน จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

1.3 Production (ชั้นผลิตภาษา)

ขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมคือการผลิตผลงานหรือการแสดงออกทางภาษา ผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้รับทั้งในและนอกชั้นเรียนมาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่สะท้อนถึงความเข้าใจในเนื้อหา ขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การนำเสนอความคิดเห็น การเขียนสรุปความ หรือการสร้างสรรค์งานที่มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหา โดยผลงานที่ผลิตขึ้นต้องสามารถแสดงถึงความสามารถในการอ่าน การวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมา การสรุปผลในขั้นนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในทักษะและความรู้ของตนเอง

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การอ่านเพื่อคิดวิเคราะห์สำหรับครูภาษาอังกฤษ (1091306) จำนวน 23 คน

3. การอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนสามารถถอดความหมาย วิเคราะห์ตีความ สรุปสาระสำคัญ และขยายความจากเนื้อหาที่อ่านได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนที่ใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมจำนวน 6 แผน แผนละ 4 คาบ ในแต่ละคาบใช้เวลา 60 นาที รวมทั้งสิ้น 24 คาบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการสอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาและรายละเอียดรายวิชา มคอ.3 วิชาการอ่านเพื่อการคิดวิเคราะห์สำหรับครูภาษาอังกฤษ (Critical Reading for Teachers of English) (1091306) จากนั้นกำหนดจุดประสงค์ปลายทางและนำทางโดยศึกษาและพิจารณาจากหลักสูตร

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนถึงวิธีการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วม

1.3 คัดเลือกบทอ่านที่น่าสนใจจากเอกสารประกอบการสอนภาษาอังกฤษ และจากหนังสือและสื่อออนไลน์ จำนวน 8 เรื่อง โดยมีคำศัพท์และโครงสร้างเหมาะสมกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2

1.4 นำบทอ่านที่คัดเลือกไว้ไปพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาเขียนแผนการสอน

1.5 เขียนขอบข่ายแผนการเรียนรู้การใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยขอบข่ายนี้ประกอบไปด้วย บทเรียน จุดประสงค์ปลายทาง หน้าที่ทางภาษา กิจกรรม และระยะเวลา ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.5.1 ชี้นำเสนอ (Presentation)

ชี้นำเสนอเป็นขั้นแจ้งวัตถุประสงค์และบอกเกี่ยวกับเนื้อหาของแต่ละแผนให้ผู้เรียนรู้ก่อน จากนั้นนำเสนอชื่อเรื่องและรูปภาพเกี่ยวกับเรื่องให้ผู้เรียนจะได้อ่าน ผู้วิจัยได้ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน หลังจากนั้นจึงสอนคำศัพท์ในเนื้อเรื่องโดยใช้รูปภาพ/บัตรคำ มีการอธิบายความหมายและการยกตัวอย่างประกอบ อีกทั้งให้ผู้เรียนสะกดคำและฝึกออกเสียงคำศัพท์รวมถึงทบทวน

โครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นในการอ่าน หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้รับการฝึกคำศัพท์โดยการโยงคำศัพท์และความหมายให้ถูกต้อง ตลอดจนการเติมคำลงในช่องว่าง หลังจากนั้นผู้สอนเฉลยคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์เพียงพอในการอ่านบทความในขั้นต่อไป

1.5.2 ขั้นการฝึก (Practice)

ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน โดยแต่ละกลุ่มมีหัวหน้ากลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องในบทอ่าน เพื่อทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อเรื่องในบทอ่าน หลังจากนั้นผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องเสร็จ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน หลังจากนั้น ผู้สอนมอบหมายให้แต่ละกลุ่มคิดและเตรียมข้อมูลในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน โดยกิจกรรมนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของบทอ่านที่ผู้สอนได้ให้ไป โดยให้อิสระในการคิด แก้ปัญหาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนระดมความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้เกิดการคิดและแบ่งปันแนวคิดของตนเองต่อเพื่อนในกลุ่ม และมีโอกาสทำงานร่วมกัน โดยทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในงานของกลุ่ม ช่วยกันระดมสมอง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเป็นเจ้าของผลงาน ผู้สอนเปิดโอกาสให้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งภายนอก เช่น อินเทอร์เน็ต ห้องสมุด หรือห้องสมุดออนไลน์ โดยผู้สอนจะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเป็นรายกลุ่ม หลังจากการดำเนินงานเสร็จสิ้น ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งตอบคำถามจากผู้เรียนด้วยกันเอง โดยเน้นภาษาในชั้นเรียน (Classroom Language) ซึ่งจะส่งผลให้เกิดทักษะการพูดไปในตัว

1.5.3 ขั้นผลิตภาษา (Production)

ขั้นผลิตภาษาเป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเนื้อหาที่ได้ทั้งจากในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนมาผลิตภาษาหรือนำมาเสนอ โดยการนำเสนอที่ประกอบไปด้วยแนวคิดและสิ่งที่ตนเองได้พบในขณะที่ทำการฝึกการอ่านในขั้นตอนการฝึก รวมทั้งประสบการณ์จากการวิเคราะห์ภายในกลุ่มที่ตนเองได้รับ จากการฝึกแสดงความคิดเห็น โดยเน้นในทางสร้างสรรค์ จากข้อมูลที่ได้จากบทอ่าน การค้นหาเพิ่มเติม จากในระบบออนไลน์และระบบออฟไลน์ แล้วนำมาพูดนำเสนอ โดยในแต่ละกลุ่มผู้เรียนแต่ละคนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มรับผิดชอบการพูดนำเสนอในประเด็นที่ตนเองได้รับมอบหมาย ผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียนสามารถซักถามและแสดงความคิดเห็นถึงเนื้อหาหรือรายละเอียดในการในงานที่นำเสนอได้หลังจากกลุ่มที่พูดนำเสนอเปิดโอกาสให้ซักถาม เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดแบบรอบด้าน เป็นการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจำนวน 40 ข้อ โดยผ่านการหาค่า (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยมีค่า IOC เฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.88 แบบทดสอบนี้มุ่งวัดความเข้าใจในการอ่านใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับความรู้ความจำ (Remembering), ระดับความเข้าใจ (Understanding), ระดับการนำไปใช้ (Applying), และระดับการวิเคราะห์ (Analyzing) ตามกรอบแนวคิดของ Anderson และ Krathwohl (2001) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อจากทั้งหมดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3. เกณฑ์ระดับคุณภาพการอ่าน

นำคะแนนที่ได้จากความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ โดยนำแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) มาปรับใช้ร่วมกับกับเกณฑ์ของกรมวิชาการ (2544) เพื่อระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนการอ่าน (30)	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
24 - 30	80 - 100	ดีมาก
21- 23	70 - 79	ดี
18 - 20	60 - 69	ปานกลาง
15 - 17	50 - 59	อ่อน
0 - 14	0 - 49	อ่อนมาก

4. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) โดยทำกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมดังนี้

ประเมินก่อนเรียน	ทดลอง	ประเมินหลังเรียน
R1	X	R2

R1 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน

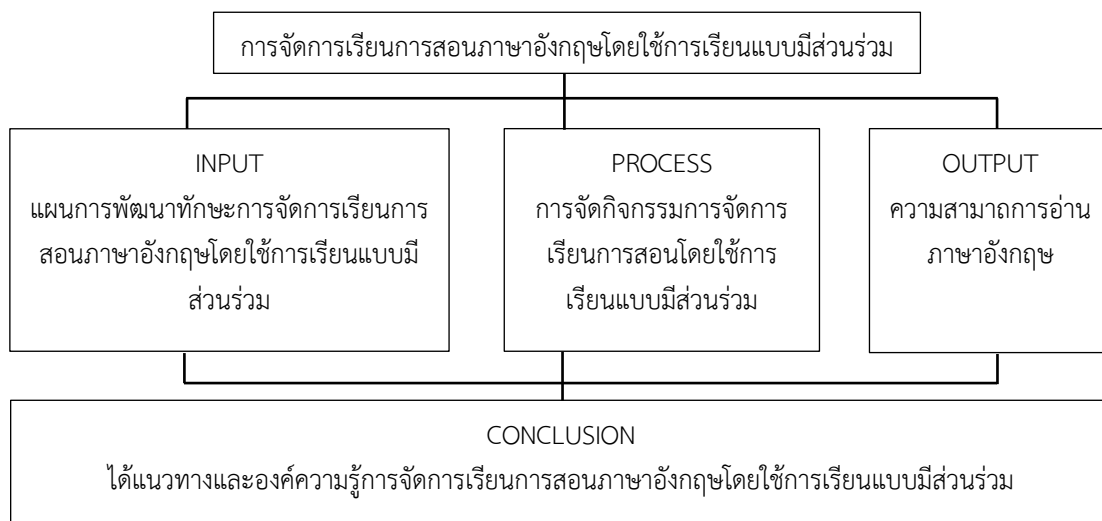
X หมายถึง การใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

R2 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน

5. ทฤษฎี/กรอบแนวความคิด (Conceptual Framework)

กรอบแนวคิดการวิจัย

CONCEPTUAL FRAMWORK

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เริ่มจากกระบวนการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยผนวกแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หลังจากที่ได้ดำเนินการจัดสร้างแผนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน หลังจากมีการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้วในชั้นสุดท้าย เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้รับการประเมินหลังเรียนและนำผลมาเทียบกับการประเมินก่อนเรียน แล้วหาค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องเพื่อยืนยันถึงผลการศึกษาที่เกิดขึ้น

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการเรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นก่อนการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. ดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แผนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่สร้างขึ้นจำนวน 6 แผน
3. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 6 แผนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้ การทดสอบดังกล่าวดำเนินการด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน
4. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
5. นำข้อมูลที่จัดบันทึกหลังแผนมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดจนสิ่งที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการจัดการเรียนการสอนแต่ละแผน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนน

ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบมี

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม=30)				
	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ก่อนเรียน	23	18.74	2.67	62.46	ปานกลาง
หลังเรียน	23	24.09	1.59	80.29	ดีมาก

ส่วนรวม (N = 23)

จากตารางที่ 1 แสดงถึงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีผลระดับผลคะแนนก่อนการใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ดังนี้ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ =18.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.67 ร้อยละ 62.46 และระดับคุณภาพปานกลาง

ตามลำดับ มีผลคะแนนหลังการอบรมหลังการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วม ดังนี้ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 24.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.59 ร้อยละ 80.29 และระดับคุณภาพดีมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการประเมินทั้ง 2 ครั้งเป็นที่แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 62.46 เป็นร้อยละ 80.29 แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของระดับความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2. ผลที่ได้จากการศึกษาการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มพูนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าในช่วงของการเริ่มต้นการดำเนินงานวิจัยในแผนแรก ช่วงแผนที่ 1-3 พบว่าผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการใช้วิธีการนี้ จากการสังเกตและสอบถามพบว่า ยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการและกระบวนการในการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนต้องปรับตัวในด้านของกระบวนการทัศนในการคิด การใช้การคิดสร้างสรรค์ และการแสดงความคิดเห็นต่อผู้เรียนในกลุ่มและนอกกลุ่มในช่วงการนำเสนอ จึงส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินการยังไม่เต็มประสิทธิภาพ แต่สิ่งที่ได้จากการดำเนินการสอนในแผนที่ 1-3 พบว่า ผู้เรียนมีความรู้สึกแปลกใหม่กับบรรยากาศในชั้นเรียน รู้สึกถึงการเรียนการสอนที่ไม่เหมือนเดิมกับที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และมีความมุ่งมั่นในการเข้าชั้นเรียนสังเกตจากผู้เรียนจะมาเข้าชั้นเรียนช่วงต้นๆ ชั่วโงง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้เรียนกระตือรือร้นโดยการเข้าระบบการเรียนการสอนก่อนเวลาที่กำหนดในการจัดการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าจะเป็นการจัดระบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ แต่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าชั้นเรียนเป็นอย่างดี ในช่วงการทำกิจกรรมในชั้นเรียนพบว่าการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นหลังจากสอนแผนที่ 4-6 ตามลำดับ และพบว่าทัศนคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นไปในทิศทางเชิงบวกเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้ความสำคัญส่วนตัวกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์จากบทอ่านได้อย่างอิสระ สร้างความสนุกให้กับการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยได้จัดทำการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เนื่องจากเกิดการระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้ต้องปรับวิธีการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบออนไลน์ ทั้งนี้ ในความคิดเห็นของผู้เรียนพบว่าการจัดการเรียนการสอนออนไลน์นั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ข้อดีของการเรียนการสอนออนไลน์คือ ผู้เรียนสามารถเรียนอยู่กับที่หรือเรียนได้ที่บ้าน มีอิสระในการคิด มีความเป็นส่วนตัวในการเรียนการสอน และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากสามารถนั่งคิดและสร้างสรรค์ด้วยตนเองได้ในขณะที่เรียน อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อเสียในด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะเรื่องของสัญญาณอินเทอร์เน็ต บางครั้งสัญญาณขาด ทำให้ระบบการเรียนการสอนล่ม ส่งผลให้การเรียนการสอนขาดความต่อเนื่องและประสิทธิภาพลดลง ในส่วนของตัวผู้สอน ควรมีระบบที่รองรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ เช่น ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียร สามารถถ่ายทอดได้โดยไม่มีการตกหล่น หรือหลุดออกจากระบบออนไลน์ อีกทั้งควรมีไมโครโฟนที่มีคุณภาพ เพื่อให้เสียงบรรยายชัดเจน เพราะในระบบออนไลน์ เสียงที่ดีและชัดเจนจะช่วยให้การรับรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ การแบ่งห้องเรียนหรือกลุ่มเรียนในระบบออนไลน์ยังมีความสำคัญ เช่นเดียวกับการแบ่งกลุ่มในชั้นเรียนปกติ แต่ระบบออนไลน์มีความเป็นส่วนตัวมากกว่า แต่ละกลุ่มสามารถแบ่งงานกันทำและระดมความคิดเห็นได้เต็มที่ ผู้สอนสามารถเข้าไปดูในแต่ละกลุ่มว่าได้พูดคุยประเด็นใดบ้าง และให้คำแนะนำเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม เพียงแค่คลิกเมาส์ก็สามารถเข้าถึงผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม และพูดคุยใน

ภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยพบว่า ระบบออนไลน์สามารถช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพได้ หากมีเทคโนโลยีด้านการส่งและรับสัญญาณที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กล่าวโดยสรุป การใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากแต่ละคนมีบทบาทในการดำเนินงานร่วมกัน ผู้สอนเป็นผู้ที่ช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างอิสระ สามารถแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ ส่งผลให้เกิดการฝึกทักษะการคิดไปในตัว บทอ่านที่นำมาสอนควรเป็นบทอ่านที่ส่งเสริมให้เกิดการคิดหรือการคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาสามารถส่งเสริมให้เกิดการคิด วิพากษ์ วิจักษ์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ จะช่วยทำให้เกิดประสิทธิผลและเพิ่มระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุปผลและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการประเมินทั้ง 2 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62.46 เป็นร้อยละ 80.29 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 การเพิ่มขึ้นของความสามารถในการอ่านจากหลายปัจจัย ดังนี้

ประการแรก ผู้เรียนมองเห็นสถานการณ์ปัจจุบันที่ยากลำบาก ทั้งค่าครองชีพ ค่าเงิน และการหางาน จึงต้องพัฒนาตนเองผ่านการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านช่วยเสริมทักษะต่าง ๆ เช่น การคิด วิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ โดยให้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปใช้สร้างสรรค์ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของสมใจ ปราปพล (2544) ที่เน้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาจนได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับดีมาก

ประการที่สอง การใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเน้นการพัฒนากระบวนการคิดร่วมกับกระบวนการทางสังคม ซึ่งทั้งสองด้านนี้เสริมสร้างและกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้เป็นการซึมซับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมและสร้างสมดุลทางปัญญา สอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ (อ้างในทิตินา ขมมณี, 2548) ที่อธิบายว่าพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาเกิดจากการปรับตัวผ่านกระบวนการซึมซับ (Assimilation) และการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) ซึ่งเกิดภาวะไม่สมดุล (disequilibrium) เมื่อข้อมูลใหม่ไม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม บุคคลจะพยายามปรับสมดุล (equilibrium) ผ่านการปรับโครงสร้างทางปัญญา การเรียนรู้เชิงสังคมและประสบการณ์ต่าง ๆ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้จากกันและกัน สิ่งที่ไม่เคยคิดถึงอาจถูกเปิดมุมมองจากผู้เรียนหรือผู้สอน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ และพัฒนาการเรียนรู้แบบขึ้นบันได ทำให้คะแนนความสามารถหลังเรียนสูงขึ้นจนถึงระดับดีมาก

จากประเด็นดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ใหม่จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น ผู้เรียนคนอื่น ๆ และผู้สอน การเรียนรู้ในลักษณะนี้เป็นการผนวกความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับความรู้และประสบการณ์ใหม่จากผู้อื่น กระบวนการนี้ช่วยเสริมสร้างการคิดที่รอบด้าน โดยผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการอ่านและการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิม ส่งผลให้ทักษะและความสามารถในการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการเรียนรู้ และแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจนช่วยเตรียมความพร้อม และสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสอบถาม หรือแสดงความคิดเห็นช่วยส่งเสริมทัศนคติที่ดี ผู้สอนควรกระตุ้นการคิดและการตั้งคำถามผ่านการ อภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทของตนเองและวิธีการทำงานในกลุ่ม ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนำความรู้ไปใช้จริง การ ปฐมนิเทศช่วยให้ผู้เรียนปรับตัวกับกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องมีบทบาทเชิงรุก และทำให้การเรียนการสอน แบบมีส่วนร่วมดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2. การกำหนดเวลาให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำงานกลุ่ม ผู้สอนควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับความ ยากง่ายของบทอ่านและความสามารถของผู้เรียน โดยควรประเมินความสามารถของผู้เรียนก่อนการสอน และพิจารณาบทอ่านให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

3. การดูแลระหว่างการระดมสมองหรืออภิปรายปัญหาคือบทบาทสำคัญของผู้สอน ผู้สอนควร ติดตามและสังเกตการทำงานของแต่ละกลุ่มอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถตอบคำถาม ชี้แนะแนวทาง และ อธิบายเป้าหมายกิจกรรมได้ชัดเจน นอกจากนี้ การสังเกตยังช่วยให้ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำหรือ ช่วยเหลือผู้เรียนในกรณีที่เกิดปัญหา เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาและทำงานให้สำเร็จอย่างมี ประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำการใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมไปใช้กับผู้เรียนในระดับชั้น อื่นๆ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือได้ และมีความเที่ยงตรงมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำการเรียนแบบมีส่วนร่วมไปใช้กับตัวแปรอื่นๆ เช่น การเขียน การฟัง และทัศนคติ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือตลอดจนมีความหลากหลายในการ ประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์โดยรวมของการเรียนการสอน

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำการเรียนแบบมีส่วนร่วมไปใช้สอนในรายวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ ตลอดจนมีประโยชน์ต่อระบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมมากขึ้น

4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบมีส่วนร่วมไปใช้ร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เช่น แผนผัง ความคิด การเรียนแบบร่วมมือ การใช้พื้นที่ การใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning และอื่นๆ เพื่อให้ การเรียนการสอนโดยภาพรวมดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- บรรชร กล้าหาญ, และ รุ่งทิพย์ กล้าหาญ. (2543). *รายงานการวิจัยเรื่องการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อ ทักษะชีวิตด้านสารสนเทศของนักศึกษาอาชีวเกษตร* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการวิจัยการศึกษา กรมการศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.

- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2548). *การสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2557). การเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL). *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37(3), 81-88.
- สมใจ ปราบพล. (2544). การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการสอนแบบทักษะชีวิตแบบมีส่วนร่วม. *สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ*.
- ฉัตรปวีณ อัมภา. (2555). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ.
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. (Eds.). (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives* (Complete Edition). New York: Longman.
- Derchant, E. V. (1982). *Improving the teaching of reading*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, Inc.
- Syrja, R. C. (2011). *How to reach and teach English language learners: Practical strategies to ensure success*. Jossey-Bass Teacher.
- Williams, J. L. (1986). The behavioral and the mystical: Reflections on behaviorism and Eastern thought. *The Behavior Analyst*, 9(2), 167-173.